

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

.....
Ἀριθ. φύλλου 2

1 Δεκεμβρίου 1998

Τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ τυπολογία τοῦ σκάφους χρησιμοποιήθηκε γιά νά εἰκονίση τή λειτουργικότητα καί τήν ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας. Ἀφετηρία αὐτῆς τῆς τυπολογίας, ἡ κλῆσι τοῦ κορυφαίου μαθητῆ, τοῦ Πέτρου, νά ἐγκαταλείψῃ τό μικρό πλοιάριο καί νά ἀκολουθήσῃ τόν Κύριο. Καί ἡ ἐπαγγελία τοῦ Κυρίου: «Μή φοβοῦ ἀπό τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν» (Λουκ. ε' 10).

Ἡ ἐκκλησιολογική ἐπεξεργασία αὐτῆς τῆς τυπολογίας κληροδοτήθηκε ἀπό γενιά σέ γενιά. Γονιμοποίησε τόν Πατερικό στοχασμό. Καί πλούτισε τήν Ἐκκλησία μέ εἰκόνες, πού ἀποσαφηνίζουν τό μέγα Μυστήριο τῆς ἐνώσεως τοῦ ἀνθρώπου μέ τό Θεό μέσα στήν ἀτμόσφαιρα τῆς Εὐχαριστιακῆς κοινωνίας.

Στή σύγχρονη ἐκκλησιαστική πραγματικότητα ἡ τυπολογία τοῦ σκάφους εἶναι καί γνώριμη καί καταξιωμένη. Ὡστόσο, ἐκδηλώνεται ἀπροθυμία στήν ἀνάληψι τῶν εὐθυνῶν ἐκ μέρους τῶν προσώπων, πού ταξιδεύουν μέ τήν ἱερή «ὁλκάδα» πρὸς τό ἀκύμαντο λιμάνι τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Οἱ πολλοί ἀναθέτουν τήν εὐθύνη καί ἀποθέτουν τίς ἐλπίδες στά πρόσωπα τῶν «κυβερνητῶν» ἐπισκόπων. Στούς ἐκπροσώπους τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, πού μέ τή μυστηριακή ἱερωσύνη καί ἀρχιερωσύνη τους ἔχουν προαχθῇ καί ἐγκατασταθῇ στό θάλαμο πλοηγῆσεως καί κρατοῦν μέ ἐπιδειξίοντα ἢ μέ προκλητική ἀδεξιότητα τό τιμόνι τοῦ σκάφους. Καί αὐτοί ἀναπαύονται στό χανωντικό λογισμό, ὅτι ἀρκεῖ, πού βρίσκονται μέσα στήν «ὁλκάδα». Ὅτι, μέ μόνη τήν παθητική μετοχή τους ἔχουν μπῆ στόν κανόνα τῆς πειθαρχίας, πού ὀριοθετοῦν οἱ κυβερνήτες ἐπίσκοποι. Καί ὅτι, μέ τόν ἀκύμαντο ὁραματισμό τους, πλέουν σταθερά πρὸς τό ποθη-

«Λέγουσι καί οὐ ποιοῦσι...».

Στό βάθρο τῶν πρωταγωνιστῶν, κατὰ τίς τελετές ἀποκαταστάσεως τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ὁ προκαθήμενος Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος. Ὁ δεύτερος, μετὰ τόν Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας Πέτρο, πού διεκήρυξε τήν ἀντικανονικότητα τῆς βίαιης ἀποπομπῆς τοῦ ἁγίου ἀπό τήν ἐπισκοπική του ἑπαλξι, πρὶν ἀπό ἑκατὸν ὀκτώ χρόνια. Καί ὁ πρῶτος σέ χαρακτηρισμούς σκληρούς καί σέ κριτική ἀνελένη, ἐναντίον ἐκείνων, πού ἀποτόλμησαν νά παραβιάσουν τοὺς Ἱερούς Κανόνες καί νά διορίσουν ὁδηγὸ καί ὑποβολέα τῶν πράξεών τους τήν ἐμπάθεια καί τήν ἀναξιοπρέπεια.

Εἶπε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος καί ἐσάλπισε, ἐνώπιον ἐνὸς πολυπληθέστατου ἀκροατηρίου:

«Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, κατὰ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, βεβαίως ὁ ἄδικος ἀδικησάτω ἔτι καὶ ὁ κακὸς ἅς ἐπιδείξῃ τὴν κακίαν του καὶ ὁ φθονερὸς τὸν φθόνον του καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ μίσους τὸ μῖσος τῆς καρδιάς του. Πρὸς καιρὸν, ὅμως, ὅλοι αὐτοὶ ἐπιτυχάνουν τοῦ σκοποῦ των. Διότι ἔρχεται ἡ ἀνέσπερος ὀγδόη ἡμέρα, ἡ ὀγδόη ἡμέρα τῆς ἀποκαλύψεως, ἐνώπιον τῆς ὁποίας εὐρισκόμεθα καὶ τὴν ὁποίαν προσδοκῶμεν οἱ πιστοί. Ἐρχεται ἡ ἡμέρα αὕτη, κατὰ

τό λιμάνι τῆς γαλήνης καὶ τῆς γόνιμης κοινωνίας μέ τὸ Σταυρωμένο καὶ Ἀναστῆμένο Κύριο.

Ὅμως, ποιὸς ταξιδιώτης δέν μετέχει προσωπικά καὶ ἐναγώνια στὶς ἀναπάντεχες περιπέτειες καὶ στὶς πολλαπλές ταλαιπωρίες τῆς ποντοπορείας; Ποιὸς ἐπιβάτης δέ θορυβεῖται, ὅταν νοιώσῃ τὰ κύματα νά ὑψώνονται καὶ τὸ καράβι νά κινδυνεύῃ; Ποιὸς δέ σοκάρεται, ὅταν πληροφορηθῇ, πὼς ὁ καπετάνιος κοιμάται ἢ πὼς βρίσκεται σέ κατάστασι μέθης καὶ δέν εἶναι σέ θέσι νά ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἀπειλητικό ὄγκο τῶν κυμάτων;

Ὁ κυβερνήτης ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὴν εὐθύνη νά ὁδηγήσῃ τὸ σκάφος. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιβάτες μετέχουν στὴν περιπέτεια τοῦ ταξιδιοῦ καί, στὴν κρίσιμη στιγμή, ἀντιδρῶν ἄμεσα καὶ δυναμικά, γιὰ νά σώσουν καὶ τὸ πλοῖο καὶ τὴ ζωή τους. Καὶ οἱ πιστοί, μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἀποδέχονται τίς εὐθύνες τους. Δέν κοιμούνται μακάρια, ὅταν τὸ σκάφος κλυδωνίζεται. Καὶ δέν ἀδιαφοροῦν, ὅταν, μέσα στὴν τρικυμία καὶ στὴν καταιγίδα, οἱ κυβερνήτες ἐπίσκοποι εὐωχοῦνται ἀμέριμνα καὶ ἀκολασταίνουν ἀσυνείδητα.

Ὅλοι εἴμαστε μέσα στό πλοῖο τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλοι μετέχουμε στὴ χαρά καὶ στὴν ἀγωνία. Καὶ ὅλοι ἔχουμε χρέος νά συμβάλλουμε, σταθερά καὶ ἔμπονα, στὴν ὁμαλὴ πλοήγησι τοῦ σκάφους.

τὴν ὁποῖαν ἀποκαθίστανται τὰ πράγμα-
τα εἰς τὴν θέσιν των. Καί οἱ ἄνθρωποι,
ὁ καθείς, ἀπολαμβάνει τοὺς καρποὺς
τῶν κόπων του. Καί οἱ δίκαιοι ἐνα-
βρύνονται πλησίον τοῦ θρόνου τῆς Χά-
ριτος καί οἱ ἄδικοι εἶναι αὐτοί, πού κα-
λοῦνται νά ἀποτίσουν τὸν φόρον καί τὸ
τέλος ἄνθ' ὧν ἔπραξαν εἰς τὴν ζωὴν
αὐτήν. Ἀλλά καί ἓνα ἀκόμη μήνυμα
προσφέρεται ἀπὸ τὴν σημερινὴν κατα-
νυκτικὴν τελετήν. **Εἶναι τὸ μήνυμα,
ὅτι θά πρέπει πάντοτε ἔχοντες
ὕπ' ὄψιν αὐτήν τὴν ἠθικὴν νομο-
τέλειαν νά προσέχωμεν εἰς τὴν
λῆψιν τῶν ἀποφάσεών μας, διὰ
νά μὴ ἀδικῶμεν τοὺς συνανθρώ-
πους μας, διὰ νά μὴ σπείρωμεν
σκάνδαλα μέσα εἰς τὴν ζωὴν των,
διὰ νά μὴ θλίβωμεν ἀγίας καί
ἐναρέτους ψυχάς.** Καί λέγω τοῦτο,
διότι καί εἰς τὰς ἡμέρας μας καί εἰς αὐτάς,
αἱ ὁποῖαι παρῆλθαν καί εἰς ἐκείνας, αἱ
ὁποῖαι ἔρχονται οἱ ἄνθρωποι θά εἶναι
πάντοτε οἱ ἴδιοι. Θά ἀδικοῦν ἢ θά δι-
καιώσονται. Θά εἶναι ἐνάρετοι ἢ θά εἶναι
ἀμαρτωλοί. Θά εἶναι ἄνθρωποι τοῦ Θε-
οῦ ἢ θά εἶναι ἄνθρωποι τοῦ δαίμονα...
**Ἄς εὐχηθοῦμε ὅλοι μας, ὁ ἅγιός
μας, πού εἶναι ἡ προστασία καί ἡ
σκέπη τῶν καρδιῶν καί τῶν ψυ-
χῶν μας, νά φωτίζη τὸν νοῦν μας,
ὥστε ὅσοι ἀδικούμεθα εἰς τὴν ζω-
ὴν αὐτήν, νά φέρωμεν μεθ' ὑπο-
μονῆς τὸν σταυρόν τῆς δοκιμα-
σίας, ἀλλὰ καί ὅσοι ἀδικούμεν
καί ἡμεῖς ἐγκαίρως νά ἀποκαθι-
στῶμεν τὰς ἀδικίας, διὰ νά μὴ
εἴπω, καθόλου νά μὴ τὰς δια-
πράττωμεν. Αὐτὰ τὰ μηνύματα
προσφέρει ἡ σημερινὴ ἡμέρα,**

**αὐτὰ ἠθέλησα νά ὑπογραμμίσω
καί ἐγώ...».**

Ὡραία καί δυναμικὴ διακήρυξι,
πού ἐναρμονίζεται μέ τὸ γράμμα καί τὸ
πνεῦμα τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκ-
κλησίας μας. Ἐπίσημη γνωμάτευσι, πού
ὀριοθετεῖ τὸ χρέος τῶν ἐκκλησιαστικῶν
παραγόντων καί ἀποκλείει τίς διεξόδους
φυγῆς πρὸς τὴν ἀντικανονικότητα, τὴν
παρανομία καί τὴν αὐθαιρεσία. Δήλωσι
σθεναρή, πού δεσμεύει καί σέ πρακτικὴ
ἐντιμη καί πιστή πρὸς τίς προδιαγραφές
τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησιολογίας.

Ὅμως, ἡ προβολὴ τῶν διακηρύξε-
ων αὐτῶν τοῦ κ. Χριστοδούλου στό ταμ-
πλό τῶν ἀτυχεστάτων προσφάτων πρω-
τοβουλιῶν του, τῆς αὐτοαναιρέσεώς του
καί τῶν τραγικῶν Συνοδικῶν ἀποφάσε-
ων, πού πάρθηκαν μέ τὴ δική του εἰσέ-
γησι καί τὴ δική του μεθόδευσι, τὸν
ἀπομυθεύουν καί τὸν σταμπάρουν, ὅτι
στρατεῦεται στὰ θρησκευτικὰ ἐκεῖνα
κλιμάκια, τὰ ὁποῖα στιγμάτισε ὁ Κύριός
μας μέ τὴ χαρακτηριστικὴ ἐξαγγελία του:
«λέγουσι γάρ καί οὐ ποιοῦσι» (Ματθ.
κγ' 3).

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδου-
λος, κάκισε τὴν ἀντικανονικὴ πρᾶξι τῆς
διοικήσεως, μέ τὴν ὁποῖα ἀπομα-
κρύνθηκε ἀπὸ τὴν ἐπισκοπικὴν τοῦ θέσι
ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος.

Ὡστόσο λησμόνησε ἡ προσποιή-
θηκε ὅτι λημσονεῖ τὴν προσωπικὴν τοῦ
ἱστορία.

♦ Λησμόνησε, ὅτι ἀνέβηκε τὰ σκα-
λοπάτια τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου τῆς
Μητροπόλεως Δημητριάδος, πατώντας
στό πῶμα ἐνός ἀδελφοῦ του Ἱεράρχη,
τοῦ Μητροπολίτη Δημητριάδος Ἡλίου,

πού απομακρύνθηκε βία και ἄνδρα, μέ τή βοήθεια τῶν Συντακτικῶν Πράξεων τῆς Δικτατορίας Ἰωαννίδη.

♦ Λησμόνησε ὅτι κατά τίς δύο δεκαετίες, πού ἀκολούθησαν, δέν πλησίασε οὔτε μιά φορά τόν ἐξόριστο συνιεράρχη του, γιά νά καταθέσῃ στά πόδια του τή μετάνοιά του καί γιά νά τοῦ μαλακώσῃ τόν πόνο.

♦ Λησμόνησε, ὅτι ἀπό τήν ἡμέρα τῆς κηδείας τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτη Δημητριάδος Ἡλίου, ἴσαμε σήμερα, δέν πῆγε οὔτε μιά φορά νά διαβάσῃ ἕνα Τρισάγιο στόν τάφο του καί νά τοῦ ζητήσῃ τή συγχώρεσι.

♦ Λησμόνησε, ὅτι ὅσο ζοῦσε ὁ προκατόχος του Σεραφεῖμ εἶχε ὑποτάξει τή συνείδησί του καί τήν πέννα του στίς προσταγές τοῦ τυράννου καί ἔγραφε κείμενα τραγικά, γιά νά ἀποδείξῃ τή δῆθεν ἀντικανονικότητα τῶν δώδεκα Μητροπολιτῶν καί τήν «κανονικότητα»(!) τῶν ἀποφάσεων, πού σπρίχθηκαν ἀποκλειστικά καί μόνο στίς Συντακτικές Πράξεις τῆς Δικτατορίας.

♦ Λησμόνησε ὅτι καί αὐτός εἶναι ἕνας θλιβερός κλάδος τοῦ Σεραφειμικοῦ κορμοῦ, πού ὁ μακαριστός Ἱεράρχης Κοζάνης Διονύσιος τοὺς χαρακτήρισε «κακοὺς συμβούλους» καί τοὺς κατέταξε στά ἀπόβλητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως.

♦ Λησμόνησε, ὅτι, κατά τό καλοκαίρι τοῦ 1993, ὅταν ὁ Σεραφεῖμ ζήτησε ἀπό τή Σύνοδο νά ἐγκρίνῃ τό ἀνυπόστατο καί ἀντικανονικό ἐπιτίμιο τῆς «ἀκωνοησίας», αὐτός ἀντιτάχθηκε καί διακήρυξε, πῶς τέτοιο ἐπιτίμιο δέν προβλέπεται γιά τοὺς Μητροπολίτες καί ὅτι

ἡ θέσπισί του θά ἐπιφέρῃ μύρια κακά στήν Ἐκκλησία.

♦ Λησμόνησε ὅτι δέν εἶχε δικαίωμα νά δώσῃ πῆφο σέ πρόσωπα, πού τὰ εἶχε ὁ ἴδιος χαρακτηρίσει «ὑποπτα, κινούμενα εἰς τό ἐκκλησιαστικόν παρασκήνιον καί ἐνδιαφερόμενα νά προωθήσουν τίς προσωπικές τους φιλοδοξίες» γιά νά ἐκλεγοῦν στίς μὴ κενές Μητροπόλεις Ἀττικῆς καί Λαρίσης. Καί ὠργάνωσε καμπάνια, γιά νά πείσῃ ἐκλεκτορες Μητροπολίτες νά ἐκλέξουν τόν ἐπίσκοπο Μπεζενίτη στή Μητρόπολι Ἀττικῆς. Αὐτόν τόν ἐπίσκοπο Μπεζενίτη, πού χρόνια τώρα τροφοδοτεῖ τόν ἡμερήσιο Τύπο μέ σκάνδαλα καί πού μιά ὑπέργηρη μοναχὴ τῶν ἐνενῆντα χρόνων τόν κατήγγειλε, ὅτι γιά μιά ἀπλή του ἐπίσκεψι στό Μοναστήρι ἔπαιρνε 500.000 δραχμές καί γιά μιά ἱεροπραξία 1.500.000 δραχμές.

♦ Λησμόνησε, ὅτι πρὶν ἀπὸ τήν ἐκλογή του στόν ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο διεκήρυττε πρὸς κάθε κατεύθυνσι, ὅτι, ἂν κατάφερνε νά ἀνεβῇ τίς βαθμίδες τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς καθέδρας, πρῶτο του μέλημα θά ἦταν ἡ τακτοποίησι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος. Ὅτι δέν ἦταν ἐπιτρεπτό, οἱ ἀδελφοὶ Ἱεράρχες, πού σήκωναν τό σταυρό τῆς ἐξορίας, νά αἰσθάνωνται ὄμηροι καί ὅτι ἔπρεπε νά νοιώσουν τήν ἀγάπη τῆς Ἱεραρχίας καί νά κληθοῦν σέ ἐλεύθερο διάλογο.

♦ Λησμόνησε, ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ προσωπική του ἐμπλοκή στό ἐκκλησιαστικὸ ζήτημα καί οἱ διακηρύξεις του τὸν δέσμευαν καί δέν τοῦ ἄφηναν περιθώρια γιά ἱντριγκες καί γιά συνωμοσίες. Ἐκανε στροφή ἐκατὸν ὀγδόντα μοιρῶν.

Ἀνῆρσε τὸν ἑαυτό του. Ποδοπάτησε τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες. Ξέσκισε τὸ κάρτη τῆς εὐπρέπειας καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δεοντολογίας. Καὶ ὑπαγόρευσε σπὶ Συνέλευσι τῶν ἐπισκόπων ἀπόφασι, μέ πὴν ὁποία διατηροῦνται (γιά πόσα ἀκόμα χρόνια;) τὰ σκοτεινὰ ἐπιτίμια τῆς ἀκοινωνησίας. Χωρίς νά καλέση τοὺς συνειράρχες του, χωρίς νά τοὺς ἀπαγγεῖλη κατηγορία, χωρίς νά τηρήσῃ πὴν ἀπαραίτητη διαδικασία δίκης, τοὺς καταδίκασε σπὴν ἔσχατη ποινὴ καὶ τοὺς ἀφῆρσε τὸ δικαίωμα νά ἐκπληρώνουν τὰ ποιμαντικά τους καθήκοντα.

♦ Ὁ Ἀριχεπίσκοπος Χριστόδουλος τὰ λησμόνησε ὅλα αὐτά. Καί, σά νά μὴ συνέβηκε τίποτα, ἐμφανίστηκε στὸ Ἱερό Προσκύνημα τοῦ ἁγίου

Νεκταρίου καὶ διακήρυξε ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκησι δέν πρέπει νά ἀδικῇ. Καί, ὅταν συμβῇ νά ἀδικήσῃ, πρέπει σύντομα, πρὶν ἀκόμα τὰ θύματα τῆς ἀδικίας κλείσουν τὰ μάτια τους, νά ἀνακαλοῦνται οἱ πράξεις τῆς ἀδικίας καὶ νά ἀποκαθίσταται ἡ κανονικὴ τάξι.

Τί νά πῇ κανεὶς ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά; Μιά καὶ μόνη φρᾶσι:

♦ **Μακαριώτατε Χριστόδουλε, «ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι καὶ ὁ ρυπαρὸς ρυπαρευθήτω ἔτι... ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστω ὡς τὸ ἔργον ἔσται αὐτοῦ»** (Αποκάλυψ. κβ' 11, 12).

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας γράφει γιὰ τὰ ἐπιτίμια....

«Ἀλλὰ γιατί νά ὑπάρχουν σήμερα δύο Μητροπολίτες στή Λάρισα; Ποιὸς εἶναι ὁ ἠθικός αὐτουργός στήν ἀναθέρμανσι τῆς ἐκκλησιαστικῆς κρίσεως; Θά πρέπει νά τό ποῦμε καθαρά: μεγάλο μερίδιο εὐθύνης ἔχει ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Καραμανλῆς, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιο-παρά τίς ἐκκλήσεις πολλῶν Ἱεραρχῶν-ὑπέγραψε τὰ διατάγματα ἐκπτώσεως τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν. Τό γεγονός ἐκεῖνο ἔδωσε μιὰ νέα ὥθησι στήν ἐκκλησιαστικὴ κρίσι. Ἄνοιξε τό δρόμο σέ νέες ἐκλογές Ἱεραρχῶν, γιὰ νά ικανοποιηθῇ ἡ ἐπιθυμία ἐνός πραξικοπηματία Τιτουλαρίου Μητροπολίτου, ὁ ὁποῖος ἤθελε νά καταλάβῃ τὴ Μητρόπολι Ἀττικῆς! Εἶχε δέ καὶ τὴ συμπᾶράστασι παραγόντων καὶ ἐνοίκων τοῦ Μεγάρου Μαξίμου...».

29 Δεκεμβρίου 1994

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ
κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΟΙΝΩΝΗΣΙΑ ΜΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ κ. ΑΝΔΡΕΑΣ).

Μακαριώτατε ἄγιε ἀδελφέ Χριστόδουλε,

Τώρα, πού ἔληξαν οἱ ἐργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. ἔκρινα ὠφέλιμο νά ἐπικοινωνήσω μαζί σου ἐν συντομίᾳ διὰ τῆς παρούσης μου. Ἦθελα νά ἐκφράσω δημοσίᾳ τίς εὐχαριστίες μου σέ δύο συνέδρους πού ἐπαιξαν πρωτεύοντα ρόλο εἰς τό θέμα τῆς «ἀκοινωνησίας»...

Ὁ ἕνας ὑπῆρξε ὁ σεμνός καί ἀπεριττος Μητροπολίτης Κονίτσης κ. Ἀνδρέας.

Σέ διαβεβαιῶ Μακαριώτατε, μοῦ ἦτο σχεδόν ἄγνωστος. Ἡ εἰκοσιπενταετής ἐξορία μου μέ ἀπεμόνωνσε ἀπό πολλούς ἀδελφούς. Ἐγνώριζα μόνον πολύ καλά, ὅτι ὁ προκάτοχός του Σεβαστιανός, αὐτός ὁ θρυλικός Δεσπότης τῆς Κόνιτσας, πού μέ τόν γνήσιο πατριωτισμό του συγκλόνιζε τίς συνειδήσεις τοῦ Πανελληνίου καί ὅλων τῶν ἀπανταχοῦ γῆς ἀποδήμων Ἑλλήνων, ὁ Σεβαστιανός (λέγω) ἔκανε αὐστηρή ἐπιλογή τῶν Συνεργατῶν του.

Ὅμως πικράθηκα ὅταν πληροφορήθηκα ὅτι μέ δική σου πρόταση ὁ Μητροπολίτης Κονίτσης Ἀνδρέας ἀνέλαβε νά κάνει εἰσήγηση στήν Ἱεραρχία γιά τήν ἄρση τῆς «ἀκοινωνησίας». Πικράθηκα διότι οὔτε τόν πολυγνώριζα, μά οὔτε καί ἐκεῖνος ἐπικοινωνήσε ἔστω καί μιά φορά μαζί μου γιά τό τί ἐσκέπτετο νά εἰσηγηθεῖ.

Διερωτήθηκα πολλές φορές: Μά ἀνήλικος εἶμαι καί τελῶ μήπως ὑπό κηδεμονίαν καί δέν τό γνωρίζω;

Ἀλήθεια, τί εἶναι αὐτά πού γίνονται στίς ἡμέρες μας; Μοῦ ἐπιβάλλουν βαρύτατες ποινές οἱ «ἄγιοι» Δικαστές μου, ἐπὶ εἰκοσιπέντε (25) ὁλόκληρα χρόνια τώρα ἐντελῶς ἐρήμην! Ἐρήμην μέ καθαιροῦν! Ἐρήμην μέ ἀποκαθιστοῦν! Ἐρήμην μέ κάνουν ἀκοινώνητο καί συνεχίζουν...

Καί ἐγώ περίμενα μέχρι τελευταίας στιγμῆς, περίμενα ἀπ' ἔξω ἀπό τήν Ἱ. Σύνοδο, μήπως μέ καλέσουν σάν «κατηγορούμενο» γιά νά σπεύσω καί νά ἀπολογηθῶ!...

Καί ἐκεῖ, πού περίμενα, ξαφνικά τά μέσα ἐνημερώσεως ἀνήγγειλαν ὅτι τό «δικαστήριο», χωρίς τήν προβλεπόμενη ἀπό τό νόμο πλειοψηφία, μοῦ ἐπέβαλε τήν «ἀκοινωνησία»!... Τήν ἄλλη μέρα οἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν λεπτομέρειες τῆς δίκης, καθῶς καί τήν εἰσήγηση τοῦ Μητροπολίτου Κονίτσης Ἀνδρέου.

Μακαριώτατε, πιστεψέ με, ὅτι ἡ ἀνάγνωση τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Μητροπολίτου Κονίτσης Ἀνδρέου μέ ἀνεκούφισε! Μέ ἀνέστησε! Μέ ἐνθουσίασε! Κυριολεκτικά μέ ἐχόρτασε ψυχικά. Ἐμεινα καταγοητευμένος, γιατί ὁ Μητροπολίτης Κονίτσης Ἀνδρέας εἶπε καί ἐβεβαίωσε ἐνυπογράφως τήν πραγματική ἀλήθεια. Ἐβαλε τόν δάκτυλό του «εἰς τόν τύπον τῶν ἡλων». Παρουσίασε

μέ τεκμήρια ἰσοδύναμα μέ φωτογραφίες τό «φιάσκο» τῆς ἀντικανονικότητος. Τό ἀντικανονικό αὐτό κατασκευάσμα τοῦ Σεραφειμικοῦ ἐσμοῦ. Καί θαυμάζω τόν ἅγιο Κονίτσης πῶς μπόρεσε νά εἶναι τόσο κατατοπισμένος γιά τόν ἡθικό αὐτό στραγγαλισμό, πού ξεκίνησε ἀπό τή δεύτερη δικτατορία τοῦ ἰσοβίτη Ἰωαννίδη καί ἐπί εἰκοσιπέντε (25) χρόνια συνεχίζεται μέ δεσποτικά τερτίπια μέχρι σήμερα.

Ἀναλογίζομαι ὅτι ἐγώ ὁ ἴδιος, ἐάν μου ἐπέτρεπαν οἱ «δικαστές» μου νά ἀπολογηθῶ, δέν θά κατάφερνα λόγω συγκινήσεως νά διατυπώσω τόσο ἐναργῶς καί μέ τόση νηφαλιότητα καί ρεαλισμό τήν ἀπολογία μου.

Φαίνεται, ὅτι ὁ ἅγιος Κονίτσης Ἀνδρέας, καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς εἰκοσιπενταετοῦς ἐξορίας μου, θά ὑπέφερε γιά τόν ἀνήκουστο αὐτό στραγγαλισμό τοῦ Δικαίου καί ἀπό ἱερατικό καί μετέπειτα ἀρχιερατικό χρέος θά παρακολουθοῦσε ἐκ τοῦ σύνεγγυς τά τεκταινόμενα.

Αἰσθάνομαι ἐπιτακτική τήν ψυχική ἀνάγκη νά ἐκφράσω δημοσίᾳ τήν εὐγνωμοσύνη μου πρὸς τόν εἰσηγητῆ μου τόν ἅγιο Κονίτσης.

Ἐπιθυμῶ νά τόν διαβεβαιώσω, ὅτι ἡ εἰσήγησίς του ἐχάρισε βάλσαμο στόν ἀδικημένο κατάφωρα πρεσβύτερο συνεπίσκοπό του. «Μακάριοι οἱ πεινῶντες καί διψῶντες τήν δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται» προεῖπεν ὁ Κύριος.

Μικρή καί πτωχή ἡ θεόσωστος ἐπαρχία του ἀλλά μεγάλη ἡ πείνα του καί ἡ δίψα του γιά δικαιοσύνη. Ὁ Χριστός μας ὑπόσχεται ὅτι θά τόν χορτάσει μέ πλούσια ἀγαθά, ὅπως ἀκριβῶς ἔγινε καί μέ τόν γιά δικαιοσύνη ἀγωνισθέντα ἄχρι τελευταίας πνοῆς ἀτρόμητο γέροντά του Σεβαστιανό.

Ἡ παρρησία του (εἰς ἕναντι πολ-

λῶν) μέ κάνει νά πιστεύω ὅτι αὐτόν ἐπέλεξε ὁ Παράκλητος γιά νά συνεχίσει τό πολύ δύσκολο ποιμαντικό καί ἐθνικό ἔργο, πού ἄφησε ἡμιτελές ὁ ἀλύγιστος προκάτοχός του Σεβαστιανός στήν ἀκριτική Κόνιτσα.

Ἰσχυρός κι ἀποφασιστικός, ὅπως πιστοποιοῦν τά γεγονότα, καί ὁ σημερινός Μητροπολίτης Κονίτσης κ. Ἀνδρέας Τρεμπέλας.

Τό πατρογονικό του ἐπώνυμο (ΤΡΕΜΠΕΛΑΣ) συνετέλεσε νομίζω στήν ἱστορική θεάρεστη καί γενναία αὐτή πράξη του. Ὁ Κύριος νά τόν χαρίωνται.

Ἐπιθυμῶ καί εὐελπιστῶ ἡ ρηξικέλευθη αὐτή εἰσήγησή του νά ἀνατυπωθεῖ εἰς πολλά ἀντίτυπα γιά νά παραμείνει κλασσικό παράδειγμα εὐψυχίας καί εὐτολμίας ἀρχιερατικῆς λεβεντιάς.

Μακαριώτατε ἅγιε ἀδελφέ Χριστόδουλε, ὁ πρῶτος λοιπόν συνοδικός ἱεράρχης, πού ἠὺφρανε τήν καρδιά μου καί ἐχάρισε ἀφατη ἀγαλλίαση στήν ψυχή μου, ὑπῆρξε ὡς προανέφερα ὁ σθεναρός Ἱεράρχης Κονίτσης Ἀνδρέας Τρεμπέλας. Καί ὁ δεύτερος; Ποῖος εἶναι ὁ δεύτερος; Ἡ Μακαριότητά σου ἅγιε ἀδελφέ! Μήν ἀπορεῖς! Ὁ ὑποσημειούμενος εἶναι ἐξ ἐκείνων πού ἐπικροτοῦν τά ὅσα ἐδημοσίευσε ὑπέρ τῶν ἀγώνων σου ὁ διαπρεπής Καθηγητής τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καί Σύμβουλός μου Κων. Μουρατίδης. Ἴσως δέν τό φαντάζεσαι ἀδελφέ μου, πόσο μέ εὐεργέτησε ἡ καταδικαστική ἀπόφαση τῆς τελευταίας Ἱεραρχίας, εἰς τήν ὁποία Πρόεδρος καί κατευθυντήριος νοῦς ὑπῆρξες σύ ὁ ἴδιος, ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος.

Τό ἔτος 2.000 μ. Χ. συμπύπτει μέ τό ἱωβηλαῖο τῆς ἱερατικῆς μου σταδιοδρομίας. Ἀκριβῶς πενήντα (50) χρόνια ἐκκλησιαστικῶν ἀγώνων συμπληρώνει

ΨΙΘΥΡΟΙ

Άπλή ενημέρωσι.

Για την ενημέρωσι των αναγνωστών μας: Η παραίτησι του Μητροπολίτη Ίωαννίνων Θεοκλήτου από τή διεύθυνσι τῆς Οικονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας δέν ἦταν τυχαία. Ὁ Μητροπολίτης ἀντιμετώπισε ἓνα περιστατικό, πού συνιστοῦσε σκάνδαλο.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἔκανε μιά μεγάλη δημοπρασία. Ἀντικείμενο τῆς δημοπρασίας ἡ κατασκευὴ χρυσῶν δώρων, πού προορίζονται νά προσφερθοῦν στοὺς ἐκλεκτοὺς φίλους καὶ προσκεκλημένους τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος.

Πρίν, ὅμως, κατακυρωθῇ ἡ δημοπρασία, ἓνας χρυσοχόος ἔσπευσε νά ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Οἰκονομικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἀστρονομικὸ ποσὸ τῶν ἑξὶ ἑκατομμυρίων, ὡς προκαταβολὴ καὶ μόνο τῆς ἐργασίας του. Ἄν ἡ προκαταβολὴ εἶναι τόσο μεγάλη, μπο-

ρεῖ κανεῖς νά φανταστῇ σέ τί ὕψος θά φτάσῃ ἡ συνολικὴ δαπάνη.

Ἡ παράτυπη αὐτὴ αἴτησι τοῦ χρυσοχόου καὶ ἡ ἀπρεπὴς συμπεριφορὰ τοῦ ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπέναντι στοῦν ὑπεύθυνον Μητροπολίτη, τὸν ἀνάγκασαν νά ὑποβάλλῃ τὴν παραίτησί του.

Καὶ μιά πρότασι.

Μιά καὶ ὁ Μακαριώτατος προτίθεται νά μοιράσῃ χρυσᾶ δῶρα καὶ παράσημα, ἔχουμε νά τοῦ κάνουμε μιά πρότασι.

Νά μὴ παραλείψῃ νά παρασημοφορήσῃ τοὺς ἐκλεκτοὺς φίλους του καὶ ἥρωες μεγάλων πράξεων.

1. Τὸν Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη, πού ἐπέδειξε ἰδιαίτερη ἱκανότητα στό νά εἰσπράττῃ 500.000 δραχμές σέ ἀπλή ἐπισκεψί στο Μοναστήρι τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ καὶ 1.500.000 δραχμές σέ κάθε ἱεροπραξία στοῦ ἴδιου Μοναστηρίου.

2. Τὸν Μητροπολίτη Ζακύνθου κ. Χρυσόστομο, γιὰ τὴ συνέντευξί του στο περιοδικὸ Πεντχάουζ.

3. Τὸν καθηγητὴ Βλάση Φειδᾶ, γιὰ τὴ διακριτικὴ συμπεριφορὰ του στοὺς φοιτητὲς καὶ στὶς φοιτήτριες καὶ γιὰ τίς σοφὲς γνωματεύσεις, πού προσφέρει στὴν Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος.

4. Τὸ Μητροπολίτη Νέας Ἱωνίας Κωνσταντῖνο, γιὰ τὰ ἐξαιρετικὰ δεῖπνα, πού τοῦ παρέθεσε.

ὁ ὑποφαινόμενος τὸ ἔτος 2.000 μ. Χ.

Τό ἥμισυ ἐξ αὐτῶν ἀπαρτίζουν τὴν εἰκοσιπενταετίαν τῆς ἐξορίας μου. Ἐπειδὴ ἐσχεδίαζα νά ἐορτάσω προσεχῶς τὰ εὐλογημένα αὐτὰ εἰκοσιπεντάχρονα τῆς ἐξορίας μου, καταλαβαίνει τί ζημιὰ θά μοῦ ἔκανε μιά τυχόν δικαίωσίς μου!

Πολλοὶ Συνεργάτες μου εἶπαν ὅτι μέ ἀδίκησες. Διεφώνησα μαζί τους καὶ ὀφείλω νά δώσω ἐξηγήσεις προσεχῶς, γιὰ τὸ πόσο μέ εὐεργέτησες μέ τὴν καταδικαστικὴ αὐτὴ ἀπόφασι τῆς Ἱεραρχίας, στὴν ὁποία προήδρευες καὶ πρωτοστάτησες αὐτοπροσώπως.

+ Ὁ Θεσσαλιώτιδος
καὶ Φαναριοφερσάλων

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δελτίο Ἐκκλησι. ενημέρωσης.

Ἰδιοκτῆτης ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνσι: 19011 Λυλῶν Ἀττικῆς